

מ"ת 8560/03/23 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד עבדאללה אבו גאבר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 8560-03-23 מדינת ישראל נ' אבו גאבר(עציר)
תיק חיצוני: 72579/2023

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקשת
נגד
המשיב
עבדאללה אבו גאבר
ע"י ב"כ עו"ד דרויש נאשף

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו לכאורה עבירות - עבירות בנשק (נשיאה והובלה) - עבירה לפי סעיף 144(ה) רישא + סיפא לחוק העונשין, הפרעה לשוט - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, הסעה שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12א(ג1)(ב) - לחוק הכניסה לישראל שלא כדין - עבירות מיום 14.02.2023.

2. עובדות כתב האישום -

א. במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה בבעלות המשיב רכב מסוג מיניבוס (להלן: "הרכב").

ב. נטען, כי בתאריך 14.02.2023, בסמוך לשעה 16:42, הסיע המשיב 19 נשים, מתוכן 12 שוהות שלא כדין בישראל ברכב מקריית גת לכיוון צומת בית קמה, כאשר הוא נושא ומוביל נשק - אקדח חצי אוטומט ואביזר מחסנית ריקה ללא רשות כדין (להלן ביחד: "הנשק").

ג. בהמשך, נסע המשיב במחלף דבירה והמשיך לכיוון פזורת זיאדנה, כאשר רכב משטרתי נוסע אחריו. בהגיעו לפזורת זיאדנה, סימנו השוטרים ברכב המשטרתי למשיב לעצור באמצעות אורות כחולים וצופר הרכב. אך המשיב לא שהה לקריאותיהם ופתח בנסיעה מהירה. רק לאחר מספר דקות של נסיעה, עצר המשיב את הרכב ונעצר על ידי השוטרים.

ד. בחיפוש שנערך ברכב, נתפס הנשק.

3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר. יחד עם זאת, עתר להפנות את המשיב לקבלת תסקיר מעצר מאת שירות המבחן. **מנגד**, ב"כ המבקשת עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ללא צורך בהפנייתו לתסקיר.

4. תסקיר כאמור התקבל, ממנו עולה, כי המשיב בן 35, נשוי ואב לילדים, עובר למעצרו התגורר ברהט ועבד כנהג הסעות במיניבוס. סיים 8 שנות לימוד. לדברי המשיב בפני שרות המבחן, מתמודד עם סכסוך עם משפחה אחרת וחש מאוים.

עוד מהתסקיר עולה, כי לחובת המשיב הרשעה בתחום האלימות משנת 2009, בגינה נידון ל-14 חודשי מאסר על תנאי, לצד מאסר מותנה בן 7 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות בתחום האלימות (ראה ת"פ 8252/09, גזר דין מיום 29.10.2014, מחוזי באר-שבע).

התרשמות שרות המבחן - שרות המבחן מתרשם מאדם ללא עבר פלילי מכביד, אשר ממלא את תפקידו בתא המשפחתי בצורה מיטיבה ועורך מאמצים לפרנס את משפחתו. עם זאת, יתכן, כי תפקידו לפרנס את משפחתו, עלול גם לגלוש לגבולות של תעסוקה שאינה מכבדת את גבולות החוק. מאידך, מתקשה לכבד את גבולות החוק ואינו נרתע מתקופת מאסרו הקודמת ולא הפיק לקחים מכך. שולל התנהלות בעייתית בחייו בעבר ובהווה. נמצא בסכסוך פעיל עליו למעט לפרט באשר למשמעותו והשלכותיו האפשריות ומוקדי הסיכון הטמונים בו - **קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הנשק וההסעות שלא כדן.**

חלופת המעצר שנבחנה - בדמות מעצר בית מלא בבית אחיו ברהט, בפיקוחו וכן פיקוחם של בני משפחה נוספים -

אחיו עבדלרחמאן בן 31, נשוי ואב לילדים; גיסתו הגב' וואעד אבו גאבר, בת 30 ואם ל-7 ילדים - עובדת בתחום ההסעות; אשתו של המשיב - בת 35, אם ל-9 ילדים; דודו של המשיב, יוסף - בן 24, נהג הסעות; אחיו של המשיב עוודא, בן 45; גיסו של המשיב, תאופיק אבו מדיעם - בן 48; חמו של המשיב, חמיס אבו מדיעם, בן 55 (להלן: "הערבים המפקחים" ו"כתובת החלופה").

שרות המבחן שוחח עם הערבים והתרשם, כי הערבים המוצעים בעלי כוונות טובות וגם הציעו בפני שרות המבחן לשכור דירה מחוץ לעיר רהט, שתשמש ככתובת לחלופת מעצר. לצד זאת, השרות התרשם, כי הערבים אינם בעלי השפעה על המשיב, ואינם מעורבים בחייו, יתקשו להוות עבורו גורמים סמכותיים ומצבי גבולות, מגוננים, מקלים ראש בנסיבות מעצרו וחווים פער משמעותי בין האופי המיטבי והחיובי בו תופסים אותו, לבין מעצרו הנוכחי ומעורבותו בפלילים.

לסיכום - שרות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור המשיב לחלופה שנבחנה, לרבות גם בשל מאפייני אישיותו של המשיב והתנהלותו השולית טרם מעצרו.

5. **ב"כ המשיב**, עתר להפנות את המשיב לקבלת תסקיר משלים, אשר יבחן היתכנות של מעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני. באשר למסוכנות - נטען, כי מדובר במסוכנות סטטוטורית, אם כי, ברמה הנמוכה, שכן המשיב החזיק והוביל את הנשק לצורך הגנה עצמית. עוד בהקשר זה נטען, כי בעבר המשיב הותקף על ידי אחרים ואף הוצג סרטון שמראה אירוע שבו הותקף על ידי אחרים. עוד בהקשר זה, הפנה הסנגור להלכת אבו מוך (ב"ש פ

625/82). עוד נטען, כי הנשק לא היה טעון וגם המחסנית לא הייתה טעונה בכדורים.

אשר לעבר הפלילי - נטען, כי מדובר בהרשעה מהעבר הרחוק (משנת 2014, בגין עבירת אלימות משנת 2009).

6. **ב"כ המבקשת** מנגד, עתר לדחות את בקשת הסנגור לקבלת תסקיר משלים, ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, שכן כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחסד"פ וכן מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחסד"פ, שכן ביצע עבירות בנשק. עוד בהקשר זה נטען, כי הפסיקה קבעה לגבי עבירות נשק, כי חזקה זו מתעצמת בימים אלה, לנוכח מלחמת החומרה בעבירות נשק (ראה בש"פ 7776/21).

עוד לשיטת המבקשת, מסוכנותו של המשיב מתגברת, שכן המשיב ניסה להימלט מהשוטרים עד ניסו לעצור אותו, בודעו שיש לו נשק ברכבו ובעודו מסייע 12 שוהות שלא כדין בישראל.

עוד לשיטת המבקשת, מסוכנותו של המשיב מתעצמת, בהינתן התרשמות שרות המבחן ממאפייני אישיותו של המשיב, כמי שמתקשה לכבד את גבולות החוק, אינו נרתע מתקופת מאסרו הקודמת, שולל התנהגות בעייתית בחייו בעבר ובהווה, בעל קשרים חברתיים שוליים, נמצא בסכסוך פעיל עליו ממעיט לפרט בפני שרות המבחן - התרשמות שרות המבחן, כי קיים בעניינו של המשיב סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הנשק וההסעות שלא כדין.

באשר לחלופה - נטען, כי שרות המבחן בחן את הערבים והתרשם מערבים שאינם מהווים דמויות סמכותיות ומצבות גבול להתנהגותו של המשיב, לא מעורבים בחייו, אינם מודעים לקשריו השוליים ואורחות חייו, מגוננים, מקלים ראש בנסיבות מעצרו של המשיב.

עוד לשיטת המבקשת, לא הובאו בעניינו של המשיב טעמים מיוחדים וכבדי משקל, המצדיקים סטייה מהמלצה שלילית של שרות המבחן. כמו כן, לא הובאו טעמים מיוחדים שיירשמו וכנדרש לפי סעיף 22ב(1) לחוק המעצרים, לשם בחינת היתכנות מעצר בפיקוח אלקטרוני. עוד הפנה ב"כ המבקשת לאסופת פסיקה בעיקר מהתקופה האחרונה של בית המשפט העליון, שתמציתה - נקודת המוצא בעבירות נשק הינה מעצר עד תום ההליכים, גם ביחס לנאשמים צעירים, נעדרי עבר פלילי, לצד תסקיר חיובי (ראה סעיף 4 לבקשת המעצר).

משכך, עתר ב"כ המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

7. דין והכרעה

המדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק קובעת, ככלל, כי נקודת המוצא הינה מעצר מאחורי סורג וברית, שכן הכלל הוא, כי עבירות מסוג זה מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, אשר ככלל, חלופת מעצר לא תאיינה, אלא במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו, לרבות בעניינם של נאשמים

צעירים, נעדרים עבר פלילי, לצד תסקיר חיובי.

זאת ועוד, קיימים מקרים של מעצר עד תום ההליכים בעבירות נשק, אף מבלי הצורך להפנות לקבלת תסקיר מעצר של שרות המבחן, כמתואר בפסיקה שהפנה אליה ב"כ המבקשת לעיל.

מעט ההחלטות שניתנו לאחרונה החורגות במעט מהגישה העיקרית בבית המשפט העליון, אינן משקפות שינוי בהלכה, אלא עמדה של מיעוט השופטים שמצאו במקרים שנדונו בפניהם, נסיבות קונקרטיות (בש"פ 6033/22, בש"פ 6469/22). דומני, שנכון יהיה בעניין זה, ללכת בעקבות שופטי הרוב בבית המשפט העליון.

יחד עם זאת, לצד כלל זה, ניצבת גם חובתו של בית המשפט להתבונן בכל מקרה לגופו, ולבחון, האם בנסיבות העניין, ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך הפוגעת בחירות הנאשם במידה פחותה והדבר נכון גם ביחס לעבירות נשק. אולם, דרכם של הרוב בבית המשפט מחייבת בכל זאת נסיבות חריגות עד מאוד בעבירות נשק ואין כאלה במקרה זה.

8. ער אנוכי, כי עברו הפלילי של המשיב (נידון ל-14 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות אלימות על רקע סכסוך משפחתי), הינו מהעבר הרחוק. אולם, אין בנתון זה כשלעצמו, כדי לגבש נסיבות חריגות או יוצאות דופן, המצדיקות במקרה דנן, סטייה מנקודת המוצא כפי שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק, שכן השילוב בין רמת המסוכנות האינהרנטית הנלמדת מנסיבות המקרה, מעידות על נגישות המשיב לנשק, לצד התנהלותו והנסיבות עובר למעצרו על ידי השוטרים (כשהוא מסיע 12 שוהות שלא כדין בישראל).

בנסיבות כאלה, דומני, שאין לייחס כל משקל לעובדה שהאקדח לא היה טעון והמחסנית הייתה ריקה מכדורים. כך הם פני הדברים ביחס לטענת הסנגור, כי הנשק הובל והוחזק לצורך הגנה עצמית, שכן גרסת המשיב בתיק החקירה - לשוטרים עם מעצרו טען, כי הנשק אינו שלו. בהמשך, בהודעה שנגבתה ממנו, טען שיש לו סכסוכים וירו עליו בעבר. בגרסה נוספת טען, כי לא ברח מהשוטרים, אלא חשב שבגלל הסכסוכים שיש לו, באים לפגוע בו. שוב, וזאת בניגוד לדוחות השוטרים, כי הפעילו "כריזה" והדליקו אורות כחולים לאור יום והורו לו לעצור. כך גם טען, שהעלה את השוהות הבלתי חוקיות כטרמפ משדה משה, וזאת בניגוד להודעות הנוסעות, אשר מסרו, שהעלה אותן במסגרת הסעה מהמפעל.

בנוסף לאמור לעיל, שרות המבחן עמד על מאפייני אישיותו של המשיב, כמי שמתקשה לכבד את גבולות החוק, אינו נרתע מתקופת מאסרו הקודמת, שולל התנהלות בעייתית בחייו בעבר ובהווה, נמצא בסכסוך פעיל עליו ממעט לפרט באשר למשמעותו והשלכותיו האפשריות ומוקדי הסיכון הטמונים בו - קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הנשק והסעות שלא כדין.

דומני, שהשילוב בין עבירות הנשק להסעה שלא כדין של 12 שוהות שלא כדין בישראל והימלטות מהשוטרים לאור יום, מתיישבות עם הערכת שרות המבחן בדבר מאפייני אישיותו והתנהלותו של המשיב.

9. למותר לציין, כי המשטרה הציבה מלחמה בנשק כיעד. עוד בהקשר זה, הוצגו נתונים סטטיסטיים של המחוז הדרומי בהליך אחר שהובא בפניי (מ"ת 55069-02-20), שמלמדות על עליה מדאיגה בשימוש באמל"ח בלתי חוקי. אמנם הבדיקה השיפוטית היא כמובן אינדיבידואלית, אולם נתוני המשטרה העדכניים מצביעים על עלייה ניכרת בשימוש באמצעי לחימה במחוז הדרומי בשנתיים האחרונות, ומלמדים על עוצמת המסוכנות הטמונה בעצם ההחזקה. (ראה בש"פ 5954/10)

לא אוכל לסיים מבלי לציין, כי הנשק מגלם סיכון פוטנציאלי שישתמשו בו. מידת הסיכון למימוש הפוטנציאל, ניתנת להערכה, בין השאר, גם לפי התפוצה של המקרים בהם נעשה שימוש בפועל בכלי נשק בלתי חוקיים בסביבתו של מחזיק הנשק.

ריבוי המקרים של שימוש בפועל בנשק לאחרונה, במיוחד במחוז הדרום ובמגזר הערבי, מגביר את הערכת הסיכון הנובעת מכל נשק ונשק. זאת גם בטרם יתממש הפוטנציאל, טרם נעשה שימוש באותו נשק עצמו.

עוד בהקשר זה, יודגש שהנטל להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית הרובצת לפתחו של מחזיק נשק (כדי לשכנע בהיתכנות חלופת מעצר) גובר בתקופות בהן נעשה שימוש רב בנשק, **כמו המציאות דהיום**. כאמור, התנהלות המשיב בחקירתו מהווה אינדיקציה הפוכה.

הגוף העברייני המחזיק בנשק, בדרך כלל, יהיה ארגון פשיעה, כנופיה או משפחה ולא אדם בודד. גוף זה, בדרך כלל, ידאג לכך שהנשק יאחז בפועל על ידי מי שאין לו עבר פלילי כדי להקטין את הסיכון למעצר אם הנשק ייתפס. משכך, המעצר בגין החזקת נשק שלא כדין נדרש כדי לגדוע את היד של הגוף המסוכן כולו - אף אם היד, כשלעצמה, אינה נראית כל כך מסוכנת, רק המעצר יכול לוודא שהיד לא תתחבר חזרה לגוף העברייני, זאת בדומה לקטיעת שרשרת הפצת הסם בתחום הסמים, כפי שעמד על כך בית המשפט העליון בפסיקתו.

הערה אחרונה בטרם סיום, ובענווה, מוצא מותב זה, אשר דן במשך שנים כמותב קבוע בהליכי מעצר עד תום ההליכים במחוז הדרום, מרבית כתבי האישום ובקשות המעצר שמובאים בפניי בתחום הנשק עניינם **נאשמים צעירים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי**.

יכול והדבר מקורו בסכסוכי משפחות, בהתארגנות עבריינית רחבה, בפיתוי הכספי והקלות הבלתי נסבלת בהשגת כלי נשק בלתי חוקיים.

במקביל, מאמצי אכיפה מרובים מושקעים בגילוי כלי נשק לא חוקיים, בתפיסתם, במניעת השימוש בהם ובסיכול עבירות חמורות, וכן בפענוח העבירות ובהבאת הנאשמים לדין. המעצר נדרש במלחמה זו, **לא לשם הרתעה, אלא לשם מניעה בפועל של העבירות על ידי העצורים עצמם, שלימדו על עצמם שהם נכונים לרתום את עצמם למלחמה נגד החברה הנורמטיבית.**

10. מן המקובץ לעיל, ובהעדר נסיבות חריגות ויוצאות דופן או "טעמים מיוחדים שיירשמו", כנדרש על פי סעיף 22ב(ב)(1) לחוק המעצרים, כמו כן בהעדר טעמים מיוחדים לסטייה מתסקיר שלילי, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

עותק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים, לשרות המבחן ולשב"ס.

ניתנה היום, י"א אייר תשפ"ג, 02 מאי 2023, בהעדר הצדדים.